

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Altså jeg kunne også fortælle en masse skrækhistorier om, hvordan jeg egentlig opfatter Enhedslisten og den marxisme, der ligger bagved opfattelsen af samfundet og individet, og komme med en masse historier om det. Sådan er det selvfølgelig ikke i virkelighedens verden.

Det Konservative Folkeparti tror ikke bare på materialisme, vi tror også på en masse immaterielle rettigheder. F.eks. sætter vi jo familien og individet meget højt, og det har ikke en dyt at gøre med, om man er materiel eller ej; det er såmænd mere socialdemokratisk politik.

Sagen er jo den, at alle ved – det hører vi jo også fra CD's ordfører her – at udviklingen går i den rigtige retning, fordi vi alle sammen hele tiden får det bedre. Vi får det bedre end vores forfædre; de sled og slæbte, hører vi jo hele tiden, bedre end vores forældre, som skulle spare sammen i mange år for overhovedet at få råd til at rejse udenlands. Og hvad gør de unge i dag? De rejser bare rundt omkring.

Udviklingen går altså af sig selv imod det bedre, for hvorfor skulle den gå mod det værre? Hvorfor skulle nogen ønske, at det går dårligere?

Men sagen er jo den, at historien er fuld af de sidespor hele vejen igennem, og det er meget farligt at sige, at demokratiet kan vinde i sig selv, for det skal bruges for ikke at ruste, og det skal værdsættes for ikke at bringes ind i en trialitet, vi alle sammen tager for givet. Det er derfor, at det er vigtigt, at man tager den demokratiske debat og sørger for at diskutere, om der er brug for forandringer. For det er der, og man skal turde indstille sig på de væsentlige ændringer, for ellers så ruster demokratiet og velfærdssamfundet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jo, hr. Brian Mikkelsen, det går jo mod det værre. Det går jo mod det værre i den forstand, at man alene denne morgen i en morgenavis kan læse store overskrifter om, at fremtidens politiske ledere vil afskaffe stort set hele velfærdssamfundet.

Der er en linje i dele af de unge, ikke mindst blandt nogle politisk aktive, der stort set bare vil kassere alle de værdier, som man i generationer har bygget op i dette samfund omkring velfærd. Og jeg er bange for, at når hr. Brian Mikkelsen stiller sig op her og taler om sine re-

former og om, hvad Det Konservative Folkeparti vil, så spiller han med på den i stedet for at sige: Kære venner, var det ikke en idé, at vi tog en værdidiskussion med de unge mennesker og sagde: Mener I virkelig, at samfundet ikke skal have ansvaret for de ældre? Mener I virkelig, at den frie konkurrence kan klare det hele, at jungleloven er i orden, at folks selvværd er godt, når de bare kan konkurrere? Hvad så med dem, der ikke kan konkurrere? Hvad er det for noget? Hvad er det for et spil?

Den værdidiskussion, som man såmænd også godt kan få med KU, er jeg overbevist om er måske nødvendig for at bremse op for en gal udvikling, hvor nogle unge mennesker i noget ideologisk effektivitetssmartness drøner derud ad med nogle værdier, der ikke hører hjemme i det her samfund.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Min partifælle, hr. Brian Mikkelsen, holdt en særdeles klog og rigtig ordførertale, som hr. Peter Duetoft skulle have hørt efter; så havde hr. Peter Duetoft ikke kørt den polemiske facon.

For hvad var det, hr. Brian Mikkelsen sagde og gentog i sin korte replik her for nylig? Det var, at det velfærdssamfund, vi har skabt – og Det Konservative Folkeparti har et medansvar for det – dette velfærdssamfund er ikke holdbart. Det er ikke en stabil situation. For alle de systemer og ordninger har gjort noget ved folk og deres mentalitet. Man er begyndt at spekulere i at få tilskud, i at få tilskud som ved private skoler, i sociale tilskud og i skattesystemet. Og derved undergraves det hele.

Det sorte arbejde vokser, gør det selv-arbejdet vokser. Det er ikke noget holdbart system, og derfor må der ske ændringer, i stedet for at man kommer og er polemisk og trækker det hele ned i en pjattet debat, der hører hjemme i Snapstinget en sen aften.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, debatten her om institutionerne, som hr. Brian Mikkelsen ganske udmærket, synes jeg, har foranlediget, sådan meget let bliver til en debat om, at enten skal vi på den ene side nedbryde systemerne, eller også skal vi på den anden side gøre alt for at fastholde dem.

Jeg vil godt prøve at eksemplificere det ved at sige: Jeg synes da, det er ganske fortrinligt, at vi har børnehaver, pædagoger til at passe vores